

Wyjaśniają „czerwony znak” na niebie z 620 r.

3 kwietnia 2020

Trzydziestego grudnia 620 r. na japońskim niebie pojawił się „czerwony znak”. Świadkowie porównywali go do bażanciego ogona. Naukowcy, których nie zadowalało uznanie zjawiska za zły omen, od dawna próbowali dociec, czym „kosmiczny ogon” właściwie był. Zespół z Graduate University for Advanced Studies (SOKENDAI) twierdzi, że ostatecznie rozwiązał tę zagadkę.

Opis czerwonego znaku znalazł się w „Nihon-shoki”, dziele historiograficznym, którego kompilację skończono w 720 r. „Trzydziestego grudnia w 620 na niebie pojawił się czerwony znak. Miał długość ponad 1 jō. Kształtem przypominał bażanci ogon”.

„To najstarszy japoński [...] zapis dotyczący czerwonego znaku” – opowiada Ryuho Kataoka. „Mogła to być zorza powstała podczas burzy magnetycznej. Dotąd jednak, choć relacja była bardzo znana w Japonii przez długi czas, nie zaprezentowano przekonujących dowodów”.

Jak dodaje Kataoka, problem z hipotezą zorzy polegał na tym, że zorze wyglądają raczej jak powiewające na niebie wstęgi. Niektórzy badacze spekulowali, że czerwony znak mógł być kometą, tę z kolei wykluczała czerwona barwa fenomenu.

By lepiej go zrozumieć, ekipa wzięła pod uwagę szerokość geomagnetyczną w okolicy prefektury Nara (34°30'00.0"N 135°30'00.0"E) 1400 lat temu i dziś. Obecnie wynosi ona 25 stopni, lecz w roku 620 były to 33 stopnie. Ponieważ długość bażanciego ogona miała sięgać ok. 10 stopni, mógł się on znajdować w obszarze objętym silną burzą magnetyczną.

„Od jakiegoś czasu wiadomo, że zorze [nad Japonią] miewają

formę bażanciego ogona [ang. fan-shaped], zwłaszcza podczas silnych burz magnetycznych. To [zaś] oznacza, że fenomen z 620 r. mógł być zorzą”.

Wyniki analizy ukazały się w piśmie „SOKENDAI Review of Cultural and Social Studies”.

Japończycy zamierzają dalej badać odniesienia/opisy literackie z punktu widzenia współczesnej nauki.

Bażanty to ważne ptaki w kulturze Japonii. W folklorze Kraju Kwitnącej Wiśni uznawano je za m.in. posłańców niebios. „To zapewne znaczące, że źródła historyczne posłużyły się kształtem bażanciego ogona, by opisać niebieski fenomen zorzy w formie wachlarza”.

Autorstwo: Anna Błońska

Na podstawie: EurekAlert!, informacja własna

Źródło: KopalniaWiedzy.pl